

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Na entrada en vigor desta lei quedan derogadas todas as disposicións normativas que se lle opoñan e, en particular, a Lei 35/1988, do 22 de novembro, sobre técnicas de reprodución asistida, e a Lei 45/2003, do 21 de novembro, pola que se modifica a Lei 35/1988, do 22 de novembro, sobre técnicas de reprodución asistida.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Esta lei, que ten carácter básico, dítase ao amparo do artigo 149.1.16.^a da Constitución. Exceptúase do anterior o seu capítulo IV, que se dita ao amparo do artigo 149.1.15.^a da Constitución, e os artigos 7 a 10, que se ditan ao amparo do seu artigo 149.1.8.^a

Disposición derradeira segunda. *Desenvolvemento normativo.*

Facúltase o Goberno para ditar cantas disposicións resulten necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Polo tanto.

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 26 de maio de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANEXO

A) *Técnicas de reprodución asistida*

1. Inseminación artificial.
2. Fecundación in vitro e inxección intracitoplásmica de espermatozoides procedentes de exaculado, con gametos propios ou de doador e con transferencia de preembrions.
3. Transferencia intratubárica de gametos.

B) *Procedementos diagnósticos*

Procedementos dirixidos a avaliar a capacidade de fecundación dos espermatozoides humanos consistentes na fecundación de oocitos animais ata a fase de división do óvulo animal fecundado en dúas células, momento a partir do cal se deberá interromper a proba.

9293 LEI 15/2006, do 26 de maio, de reforma da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria. («BOE» 126, do 27-5-2006.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu veño sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

A existencia de regras fiscais que disciplinen as decisións dos responsables da política económica contribúe a mellorar as expectativas dos axentes económicos e incentiva unha asignación do gasto público máis eficiente.

No marco da necesaria racionalización normativa, España dotouse dunha lexislación específica destinada a garantir a disciplina fiscal mediante a Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, e a Lei orgánica 5/2001, do 13 de decembro, complementaria daquela.

Estes instrumentos mostráronse eficaces para mellorar a xestión orzamentaria, singularmente no que á Administración xeral do Estado e ao sector público estatal se refire. No entanto, noutros aspectos, a experiencia da súa aplicación puxo de manifesto insuficiencias das leis de estabilidade que exixen a súa modificación para adaptalas á realidade dun Estado descentralizado en que concorren varias administracións públicas e ás exixencias da política económica.

I

O primeiro elemento que cómpre reformar é o mecanismo de interacción entre as distintas administracións públicas para asegurar o respecto das leis de estabilidade orzamentaria á autonomía financeira das comunidades autónomas.

O compromiso coa estabilidade orzamentaria é un ben colectivo beneficioso para o conxunto dos cidadáns que só se pode lograr se conta coa implicación de todos os responsables da Facenda pública, tanto no ámbito estatal como no autonómico e local. Os recursos de inconstitucionalidade que varias comunidades autónomas interpuxeron ante o Tribunal Constitucional contra as leis de estabilidade revelan, a reserva do xuízo que á derradeira emita o intérprete supremo da nosa Carta Magna, que as leis vixentes non conseguiron concitar o apoio necesario das administracións para que os seus fins sexan alcanzables.

Por iso a presente reforma introduce un novo mecanismo para a determinación do obxectivo de estabilidade das administracións públicas territoriais e os seus respectivos sectores públicos, apoiado no diálogo e na negociación. Así, o obxectivo de estabilidade de cada comunidade autónoma acordarase co Ministerio de Economía e Facenda após unha negociación bilateral, sen prexuízo de que, en última instancia, sexa ás Cortes Xerais e ao Goberno a quen corresponda adoptar as decisións esenciais sobre a política económica, conforme o disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución. O novo mecanismo reúne, por tanto, o respecto á autonomía financeira cos obxectivos de política económica xeral.

Tamén pola necesidade de potenciar os principios constitucionais de solidariedade, cooperación, coordinación e lealdade recíproca entre as distintas entidades territoriais, se reforza o papel do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional de Administración Local como órganos de coordinación multilateral entre a Administración xeral do Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais.

II

O segundo elemento que cómpre reformar é a regulación das obrigas de fornecemento de información para desenvolver con maior decisión o principio de transparencia.

Aínda que a Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que se reforma, enuncia o principio de transparencia, a súa aplicación concreta non

se recollía expresamente, co que a aplicación do principio foi nalgúns casos deficiente.

A transparencia na execución e liquidación dos orzamentos públicos é un requisito imprescindible para os beneficios que se esperan da existencia de regras fiscais claras e precisas produciren efectos positivos sobre a actividade económica. Nun contexto en que é obrigado respectar a autonomía de cada Administración pública, a transparencia e a información son as principais ferramentas para disciplinar as decisións dos xestores da política económica e permitir o control efectivo dos axentes económicos no seu ámbito de actuación e o control democrático dos cidadáns a través do proceso político.

Neste senso, con esta reforma mellóranse e explícanse as obrigas relativas á circulación de información entre os distintos axentes territoriais, directamente e a través do Consello de Política Fiscal e Financeira, ben como o acceso dos cidadáns a esa información.

Outro aspecto relevante en que se aumenta a transparencia é a agregación dos saldos orzamentarios do Estado e a Seguridade Social que dá lugar a unha confusión na lei vixente entre os obxectivos de estabilidade do Estado e da Seguridade Social, de tal maneira que o superávit desta disimula o déficit do primeiro. Con esta reforma sepárase totalmente o obxectivo de estabilidade do Estado do da Seguridade Social, tanto máis canto este debe atender ás consideracións demográficas e sociais a medio e longo prazo.

III

As leis vixentes aplican o principio de estabilidade con rigidez, independentemente da situación económica, de modo que non só se perde capacidade para combater o ciclo, senón que mesmo podían levar a cabo políticas de carácter procíclico. Ben que o equilibrio nas contas públicas é un elemento esencial dunha política económica sustentable no tempo, débese instrumentar adaptándoo á situación cíclica da economía para suavizar as súas oscilacións. Por iso se exixirá un superávit nas situacións en que a economía creza por cima do seu potencial, que se utilizará para compensar os déficits cando a economía está na situación contraria. En definitiva, trátase de adaptar a política orzamentaria ao ciclo económico co fin de o suavizar.

No entanto, a determinación da posición cíclica da economía e as súas consecuencias sobre o signo da política orzamentaria sométese a unha regulación explícita e seguirá un procedemento transparente.

Por outra parte e cun límite agregado para o conxunto das administracións, autorizaranse os programas de investimentos que acrediten un impacto significativo sobre o aumento da produtividade. Estes programas de investimento deberán financiar nunha parte significativa, en ningún caso inferior ao 30%, con aforro bruto da Administración pública correspondente e só en parte con endebedamento. O límite dos investimentos que poderán recibir este tratamento establécese nun 0,5 % do produto interior bruto previsto para cada exercicio. Este criterio é independente do déficit cíclico que se acorde e dos déficits en que se puider incorrer no período de aplicación dos plans económico-financeiros de reequilibrio, pero poderá limitarse en función do volume e a evolución da débeda viva.

IV

Polo que se refire á aplicación do principio de estabilidade orzamentaria no ámbito das entidades locais, a reforma responde aos seguintes criterios e obxectivos.

En primeiro lugar, a lei distingue entre dous tipos de entidades locais, as incluídas no ámbito subxectivo definido no artigo 111 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legisla-

tivo 2/2004, do 5 de marzo, a algunha das cales lles será de aplicación, igual que para o Estado e as comunidades autónomas, o principio de estabilidade orzamentaria entendido como a situación de equilibrio ou de superávit computada, ao longo do ciclo económico; en segundo lugar, o resto das entidades locais que deben axustar os seus orzamentos ao principio de estabilidade orzamentaria entendido como a situación de equilibrio ou de superávit.

Así mesmo, mellóranse as obrigas relativas á circulación de información, ben como o acceso dos cidadáns á devandita información.

Os anteriores foron os motivos esenciais para proceder á reforma da Lei 18/2001, xeral de estabilidade orzamentaria e da Lei orgánica 5/2001, do 13 de decembro, iniciada en aspectos de procedemento e tramitación pola Lei 2/2004, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2005, aínda que a maior parte da regulación daquelas leis se mantén, ben que mellorándoa co fin de consolidar definitivamente os avances logrados, avanzando no proceso emprendido.

Artigo único. *Modificacións da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.*

Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.

Un. Modifícase o artigo 3 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 3. *Principio de estabilidade orzamentaria.*

1. Entenderase por estabilidade orzamentaria, en relación cos suxeitos a que se refire o artigo 2.1.a) e c) desta lei, a situación de equilibrio ou de superávit computada, ao longo do ciclo económico, en termos de capacidade de financiamento de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais, e nas condicións establecidas para cada unha das administracións públicas.

Os suxeitos a que se refire o artigo 2.1.d) desta lei suxeitaranse ao principio de estabilidade nos termos establecidos no artigo 19 da lei.

2. Entenderase por estabilidade orzamentaria, en relación cos suxeitos a que se refire o artigo 2.1.b) desta lei, a situación de equilibrio ou superávit computada en termos de capacidade de financiamento de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais.

3. A elaboración, aprobación e execución dos orzamentos dos suxeitos a que se refire o artigo 2.2 desta lei realizarase dentro dun marco de estabilidade orzamentaria.

Entenderase por estabilidade orzamentaria con relación aos tales suxeitos a posición de equilibrio financeiro.»

Dous. Modifícase o artigo 5 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 5. *Principio de transparencia.*

Os orzamentos dos suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación desta lei e as súas liquidacións deberán conter información suficiente e adecuada para permitir a verificación da adecuación ao principio de estabilidade orzamentaria, así como o cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria e a observancia das obrigas impostas polas normas comunitarias en materia de contabilidade nacional.»

Tres. Modifícase o artigo 6 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 6. *Principio de eficiencia na asignación e utilización de recursos públicos.*

1. As políticas de gastos públicos débense establecer tendo en conta a situación económica e o cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria, e executaranse mediante unha xestión dos recursos públicos orientada pola eficacia, a eficiencia e a calidade.

2. As disposicións legais e regulamentarias, na súa fase de elaboración e aprobación, os actos administrativos, os contratos e os convenios de colaboración e calquera outra actuación dos suxeitos a que se refire o artigo 2 desta lei que afecte os gastos públicos, deberán valorar as súas repercusións e efectos, e subordinarse de forma estrita ao cumprimento das exixencias do principio de estabilidade orzamentaria.»

Catro. Modifícase a denominación do título II da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que pasa a ser a seguinte:

«Estabilidade orzamentaria do sector público.»

Cinco. Modifícase o artigo 7 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 7. *Instrumentación do principio de estabilidade orzamentaria.*

1. A elaboración, aprobación e execución dos orzamentos dos distintos suxeitos comprendidos no artigo 2.1.a), c) e d) desta lei realizarase con carácter xeral en equilibrio ou superávit orzamentario computado en termos de capacidade de financiamento, de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais.

2. Excepcionalmente, os suxeitos comprendidos nos artigos 2.1.a) e c) e 19.1 desta lei poderán presentar déficit naqueles exercicios para os cales, sobre a base do informe previsto no número 2, do artigo 8, desta lei se preveza un crecemento inferior á taxa de variación do produto interior bruto nacional real a que se refire o número seguinte.

Neste suposto, a Administración que preveza incorrer en déficit deberá presentar ao Ministerio de Economía e Facenda unha memoria plurianual mostrando que a evolución prevista dos saldos orzamentarios, computados na forma establecida no número anterior, garante a estabilidade ao longo do ciclo.

3. O Consello de Ministros, por proposta do ministro de Economía e Facenda e logo de informe de Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional de Administración Local, fixará para un período de tres exercicios orzamentarios a taxa de variación do produto interior bruto nacional real que determine o limiar de crecemento económico por baixo do cal os suxeitos a que se refire o número anterior poderán excepcionalmente presentar déficit. Da mesma maneira fixará para o mesmo período a taxa de variación do produto interior bruto nacional real que determine o limiar de crecemento económico por cima do cal os referidos suxeitos deberán presentar superávit.

4. Unha vez fixadas as taxas de variación a que se refire o número anterior, aquelas non poderán modificarse ata transcorrido o período para o que foron establecidas. Non obstante, se concorreren

circunstancias excepcionais que así o xustifiquen, o Consello de Ministros, por proposta do Ministerio de Economía e Facenda, precedendo informe do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional de Administración Local, poderá modificar aquelas taxas antes de transcorrer o seu período de vixencia.

5. Con independencia do obxectivo de estabilidade fixado para o conxunto do sector público e para cada un dos grupos de axentes comprendidos nel, de acordo co previsto no artigo 8 desta lei, así como dos fixados individualmente para cada comunidade autónoma e entidade local e, se for o caso, adicionalmente ao déficit fixado nos devanditos obxectivos, con carácter excepcional, os suxeitos comprendidos nos artigos 2.1.a) e c) e 19.1 desta lei poderán presentar déficit cando este se destine a financiar incrementos de investimento en programas destinados a atender actuacións produtivas, incluídas as destinadas a investigación, desenvolvemento e innovación.

O importe do déficit derivado dos devanditos programas non poderá superar, en cómputo total e anual, o 0,20 por cento do produto interior bruto nacional para o Estado, o 0,25 por cento do produto interior bruto nacional para o conxunto das comunidades autónomas e o 0,05 por cento do produto interior bruto nacional para as entidades locais a que se refire o artigo 19.1 de lei.

6. Corresponde ao Ministerio de Economía e Facenda, a partir dos criterios xerais establecidos, no seu ámbito respectivo de actuación, polo Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e a Comisión Nacional de Administración Local e para producir os efectos previstos neste artigo, autorizar os programas de investimentos das comunidades autónomas e das entidades locais, para o cal se terá en conta a contribución de tales proxectos á mellora da produtividade da economía e o nivel de endebedamento da comunidade autónoma e entidade local. En calquera caso, o programa de investimento deberá ser financiado polo menos nun 30 por cento con aforro bruto da Administración proponente.

Dos programas de investimento presentados polos suxeitos a que se refire o parágrafo anterior, ben como da súa autorización polo Ministerio de Economía e Facenda, darase coñecemento ao Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e á Comisión Nacional de Administración Local, no seu ámbito competencial respectivo.

7. A elaboración, aprobación e execución dos orzamentos dos suxeitos comprendidos no artigo 2.1.b) desta lei realizarase en equilibrio ou superávit orzamentario computado en termos de capacidade de financiamento de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e rexionais.

8. Os suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación desta lei están obrigados a establecer nas súas normas reguladoras en materia orzamentaria os instrumentos e procedementos necesarios para adecualas á aplicación do principio de estabilidade orzamentaria.

9. Corresponde ao Goberno da Nación, sen prexuízo das competencias do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas, velar pola aplicación do principio de estabilidade orzamentaria en todo o ámbito do sector público.»

Seis. Modifícase o artigo 8 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 8. *Establecemento do obxectivo de estabilidade orzamentaria.*

1. No primeiro semestre de cada ano, o Goberno, mediante acordo do Consello de Ministros, por proposta do Ministerio de Economía e Facenda e logo de informe de Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e da Comisión Nacional de Administración Local canto ao ámbito delas, fixará o obxectivo de estabilidade orzamentaria referido aos tres exercicios seguintes, tanto para o conxunto do sector público, como para cada un dos grupos de axentes comprendidos no artigo 2.1 desta lei.

O devandito obxectivo estará expresado en termos porcentuais do produto interior bruto nacional.

2. A proposta de fixación do obxectivo de estabilidade estará acompañada, para os efectos do disposto nos artigos 3.1 e 7.2 desta lei, dun informe en que se avalíe a fase do ciclo económico que se prevé para cada un dos anos considerados no horizonte temporal de fixación do devandito obxectivo.

Este informe será elaborado polo Ministerio de Economía e Facenda, logo de consulta a Instituto Nacional de Estatística e ao Banco de España sobre a posición cíclica de economía española, e tendo en conta as previsións do Banco Central Europeo e da Comisión Europea. Conterá o cadro económico de horizonte plurianual, e terá en conta, entre outros, os seguintes parámetros de referencia: a previsión de evolución do produto interior bruto nacional e diferencial respecto ao seu potencial de crecemento, comportamento esperado dos mercados financeiros, do mercado laboral e do sector exterior, previsións de inflación, necesidades de endebedamento, as proxeccións de ingresos e gastos públicos en relación co produto interior bruto, e a análise de sensibilidade da previsión.

Se o informe prevé para a economía española un crecemento económico superior á taxa de variación que para o efecto se tiver fixado de acordo co disposto no artigo 7.3 desta lei, o obxectivo de estabilidade dos suxeitos comprendidos nos artigos 2.1.a) e c) e 19.1 desta lei deberá ser necesariamente de superávit, sen prexuízo do disposto no artigo 193.1 a 3 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, para as entidades locais. Neste caso o obxectivo de estabilidade fixarase tendo en conta o grao de converxencia da economía española coa Unión Europea en investigación, desenvolvemento e innovación e no desenvolvemento da sociedade da información.

Se a previsión de crecemento se encontra entre as taxas de variación fixadas de acordo co establecido no artigo 7.3 da lei, os ditos suxeitos deberán presentar, polo menos, equilibrio orzamentario.

No caso de o informe prever un crecemento económico inferior á taxa de variación que para o efecto se fixase de acordo co disposto no artigo 7.3 desta lei, tales suxeitos poderán presentar déficit. Neste caso, o déficit en que poderán incorrer no cómputo total non poderá superar o 1 por cento do produto interior bruto nacional, co límite do 0,20 por cento do produto interior bruto nacional para o Estado, do 0,75 por cento do produto interior bruto nacional para o conxunto das comunidades autónomas e do 0,05 por cento do produto interior bruto nacional

para as entidades locais a que se refire o artigo 19.1 desta lei.

O obxectivo de estabilidade dos suxeitos comprendidos no artigo 2.1.b) desta lei fixarase atendendo ás previsións de evolución demográfica e económica a medio e longo prazo.

3. O acordo do Consello de Ministros en que se conteña o obxectivo de estabilidade orzamentaria remitirase ás Cortes Xerais acompañado do informe a que se refire o número anterior. En forma sucesiva, e após o correspondente debate en pleno, o Congreso dos Deputados e o Senado pronunciaranse aprobando ou rexeitando o obxectivo de estabilidade proposto polo Goberno.

Se, aprobado o obxectivo de estabilidade polo Congreso dos Deputados, for rexeitado polo Senado, o obxectivo someterase a nova votación do Congreso, aprobándose se este o ratifica por maioría simple.

4. Aprobado o obxectivo de estabilidade polas Cortes Xerais, a elaboración do proxecto de Lei de orzamentos xerais do Estado deberase acomodar a ese obxectivo. Se é rexeitado, o Goberno, no prazo máximo dun mes, remitirá un novo acordo que se someterá ao mesmo procedemento.

5. O informe do Consello de Política Fiscal e Financeira a que se refire o número 1 do presente artigo, así como os acordos deste que se diten para a aplicación do obxectivo de estabilidade orzamentaria, serán remitidos pola Secretaría Permanente do devandito Consello á Comisión Xeral das Comunidades Autónomas do Senado, para o seu coñecemento.»

Sete. Modifícase o artigo 9 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 9. *Informes sobre cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria.*

1. Con anterioridade ao 1 de outubro de cada ano, o ministro de Economía e Facenda elevará ao Goberno un informe sobre o grao de cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria do exercicio inmediato anterior, ben como da evolución cíclica real do exercicio e as desviacións respecto da previsión inicial contida no informe a que se refire o artigo 8.2 desta lei.

2. O ministro de Economía e Facenda informará o Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e a Comisión Nacional de Administración Local, no seu ámbito respectivo de competencia, sobre o grao de cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria no exercicio inmediato anterior.

3. Os informes a que se refire este artigo publicaranse para xeral coñecemento.»

Oito. Modifícase o artigo 10 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 10. *Consecuencias derivadas do incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria.*

1. En caso de apreciar un risco de incumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria, o Goberno da Nación poderá formular unha advertencia á Administración responsable. Formulada a devandita advertencia, o Goberno dará conta desta para o seu coñecemento ao Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas, se o advertido é unha comunidade autónoma, e á Comi-

sión Nacional de Administración Local, se é unha entidade local.

2. O incumprimento do obxectivo de estabilidade que consista nun maior déficit do fixado requirirá a formulación dun plan económico-financieiro de reequilibrio a tres anos, co contido e alcance previstos nesta lei e na Lei orgánica 5/2001, complementaria desta.

3. Para valorar o grao de cumprimento do obxectivo de estabilidade orzamentaria de cada un dos suxeitos comprendidos no ámbito de aplicación do artigo 2.1 desta lei terase en conta a evolución real da economía no exercicio orzamentario con relación á previsión inicial contida no informe a que se refire o artigo 8.2 desta lei.

Atendendo ás circunstancias recollidas no parágrafo anterior, o Goberno poderá propoñer ao Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e á Comisión Nacional de Administración Local, segundo proceda, a inaplicación a determinadas comunidades autónomas e entidades locais do plan de reequilibrio.

4. O cumprimento do obxectivo de estabilidade terase en conta na autorización de operacións de crédito e emisións de débeda das comunidades autónomas e das entidades locais nos termos previstos nos artigos 23 desta lei, 9 da Lei orgánica 5/2001, do 13 de decembro, 14 da Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas e 53 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2004, do 5 de marzo.

5. Os suxeitos enumerados no artigo 2 desta lei que, incumprindo as obrigas nela contidas ou os acordos que na súa execución foren adoptados polo Ministerio de Economía e Facenda ou polo Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas, provoquen ou contribúan a producir o incumprimento das obrigas asumidas por España fronte á Unión Europea como consecuencia do Pacto de Estabilidade e Crecemento, asumirán na parte que lles sexa imputable as responsabilidades que de tal incumprimento derivaren.

No proceso de asunción de responsabilidade financeira a que se refire o parágrafo anterior, garantirase, en todo caso, a audiencia da Administración ou entidade afectada.»

Nove. Modifícase a denominación do capítulo II do título II da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Estabilidade orzamentaria do sector público estatal.»

Dez. Modifícase o artigo 11 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 11. *Escenario orzamentario plurianual.*

Con carácter previo ao proceso de elaboración dos orzamentos xerais do Estado, o Ministerio de Economía e Facenda confeccionará uns escenarios de previsión plurianual referidos a ingresos e gastos nos termos previstos na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.»

Once. Modifícase o artigo 12 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 12. Límite máximo anual de gasto.

O acordo que establece o artigo 8 desta lei fixará o importe que, no proceso de asignación orzamen-

taria que debe culminar coa aprobación dos orzamentos xerais do Estado do exercicio seguinte, constituirá o límite máximo de gasto non financeiro do orzamento do Estado.»

Doce. Modifícase o artigo 13 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda coa seguinte redacción:

«Artigo 13. *Instrumentación do principio de transparencia.*

1. En aplicación do principio de transparencia, xuntaráse ao proxecto de Lei de orzamentos xerais do Estado a información precisa para relacionar o equilibrio, déficit ou superávit orzamentario co equilibrio, déficit ou superávit calculado conforme as normas do Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais.

No suposto de que se prevexa incorrer en déficit deberase xuntar, ademais, unha memoria plurianual en que se mostre que a evolución prevista dos saldos orzamentarios, computados en termos de capacidade de financiamento de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais, garante a estabilidade ao longo do ciclo.

A todo o anterior uniráselle as previsións relativas ao seguinte: a necesidade de financiamento do Estado, os investimentos das empresas públicas, a ratio gasto público do Estado en relación co produto interior bruto nacional e o nivel de débeda pública no exercicio seguinte.

2. O Ministerio de Economía e Facenda informará o Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas e á Comisión Nacional de Administración Local sobre o límite de gasto previsto no artigo 12 desta lei. »

Trece. Modifícase o artigo 14 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 14. *Corrección da situación de incumprimento do obxectivo de estabilidade.*

1. Cando se presenten os orzamentos dos suxeitos comprendidos na alínea a) do artigo 2.1 desta lei incumprindo o obxectivo de estabilidade cun maior déficit do fixado, ou, de xeito excepcional, se presenten os orzamentos dos suxeitos comprendidos na alínea b) do artigo 2.1 desta lei en posición de déficit, o Goberno remitirá ás Cortes Xerais un plan económico-financieiro de reequilibrio, que conterá a definición das políticas de ingresos e gastos que sexa preciso aplicar para corrixir a devandita situación no prazo máximo dos tres exercicios orzamentarios seguintes.

2. Cando concorran condicións económicas ou administrativas non previstas no momento da aprobación do plan económico-financieiro, o Goberno poderá remitir ás Cortes Xerais un plan rectificativo do plan inicial.

3. O plan económico-financieiro de reequilibrio e, se for o caso, o plan rectificativo do plan inicial a que se refiren os números anteriores deste artigo tramitaranse conforme o disposto no artigo 8.3 desta lei.»

Catorce. Modifícase o artigo 16 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda coa seguinte redacción:

«Artigo 16. *Modificacións de crédito.*

Os créditos extraordinarios, suplementos de crédito, ampliacións e incorporacións de crédito, nos termos previstos na Lei 47/2003, do 26 de novem-

bro, xeral orzamentaria, e noutras disposicións legais, financiaranse mediante o recurso ao 'Fondo de continxencia de execución orzamentaria' ou mediante baixas noutros créditos.

Sen prexuízo do disposto no parágrafo anterior, as modificacións de crédito dos suxeitos a que se refire a alínea b) do artigo 2.1 desta lei, financiaranse na forma establecida nos artigos 54.3 e 57.2 da Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria.»

Quince. Modifícase o artigo 17 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 17. *Saldo de liquidación orzamentaria.*

1. No suposto de que a liquidación orzamentaria dos suxeitos enumerados nas alíneas a) e b) do artigo 2.1 desta lei presente unha situación de déficit incumprindo o obxectivo de estabilidade, o Goberno remitirá ás Cortes Xerais un plan económico-financieiro de reequilibrio que se axustará ao disposto no artigo 14 desta lei.

2. No suposto de a liquidación orzamentaria se situar nunha posición de superávit, este aplicarase do seguinte modo:

a) Na Administración xeral do Estado reducirá o seu endebedamento neto.

b) No Sistema da Seguridade Social aplicarase prioritariamente ao Fondo de Reserva da Seguridade Social coa finalidade de atender ás necesidades futuras do sistema.»

Dezaseis. Modifícase a denominación do capítulo III do título II da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Estabilidade orzamentaria das entidades locais.»

Dezasete. Dáse nova redacción ao artigo 19 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 19. *Instrumentación do principio de estabilidade orzamentaria das entidades locais.*

1. De entre as entidades locais incluídas no ámbito subxectivo definido no artigo 111 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2004, do 5 de marzo, a Comisión Nacional de Administración Local, por proposta das asociacións das entidades locais representadas nela, establecerá cada ano aquelas que, no ámbito das súas competencias, axustarán os seus orzamentos ao principio de estabilidade orzamentaria entendido como a situación de equilibrio ou de superávit computada, ao longo do ciclo económico, en termos de capacidade de financiamento de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais. En caso de non se recibir proposta na Comisión Nacional de Administración Local, as entidades a que se refire este número determinaraas o Goberno.

2. Con carácter excepcional, poderán presentar déficit as entidades locais a que se refire o número anterior cando este se destine a financiar incrementos de investimento en programas destinados a atender actuacións produtivas.

O importe do déficit derivado destes programas non poderá superar a porcentaxe dos ingresos non financeiros liquidados consolidados, considerando os entes citados no artigo 2.1.d) desta lei, do exercicio inmediatamente anterior da entidade local res-

pectiva que para o efecto estableza a Comisión Nacional de Administración Local, por proposta das asociacións das entidades locais representadas nela. Para este fin, a Comisión Nacional de Administración Local deberase pronunciar no prazo improrrogable de quince días, dentro do límite fixado polo artigo 7.5 desta lei para as entidades locais. De non se formular unha proposta, o límite individual de cada entidade local será fixado polo Goberno.

Os programas de investimentos deberán ser sometidos a autorización do Ministerio de Economía e Facenda nos termos, co contido e límites establecidos no número 1 do artigo 7 desta lei e na forma que regulamentariamente se estableza.

Dos programas de investimento presentados polos suxeitos a que se refire este número así como da súa autorización polo Ministerio de Economía e Facenda, darase coñecemento á Comisión Nacional de Administración Local.

3. O resto das entidades locais, no ámbito das súas competencias, axustarán os seus orzamentos ao principio de estabilidade orzamentaria entendido como a situación de equilibrio ou de superávit en termos de capacidade de financiamento, de acordo coa definición contida no Sistema Europeo de Contas Nacionais e Rexionais.»

Dezaioito. Dáselle nova redacción ao artigo 20 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 20. *Obxectivo de estabilidade orzamentaria das entidades locais.*

1. O Ministerio de Economía e Facenda formulará a proposta de obxectivo de estabilidade orzamentaria para o conxunto das entidades locais, proposta que se someterá a informe previo da Comisión Nacional de Administración Local antes da súa aprobación polo Goberno.

2. A Comisión Nacional de Administración Local, que actuará como órgano de colaboración entre a Administración do Estado e as entidades locais respecto das materias comprendidas nesta lei, disporá como máximo de quince días para a emisión do informe previo ao acordo a que se refire o número anterior. O prazo contarase a partir da recepción da proposta de acordo na secretaría da citada comisión.

3. Cando o informe a que se refire o artigo 8.2 desta lei prevexa un crecemento económico inferior á taxa que para o efecto se fixase de acordo co disposto no artigo 7.3 desta lei, as entidades locais a que se refire o número 1 do artigo 19 poderán presentar déficit que non poderá superar a porcentaxe dos ingresos non financeiros consolidados da entidade local respectiva que estableza a Comisión Nacional de Administración Local, por proposta das asociacións das entidades locais representadas nela. Para este fin, a Comisión Nacional de Administración Local deberase pronunciar no prazo improrrogable de quince días, dentro do límite fixado polo artigo 8.2 desta lei para as entidades locais. De non se formular unha proposta, o límite individual de cada entidade local fixarao o Goberno.»

Dezanove. Dáselle nova redacción ao artigo 21 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 21. *Subministración de información.*

1. Para a aplicación efectiva do principio de transparencia e dos demais principios establecidos nesta lei, o Ministerio de Economía e Facenda

poderá solicitar das entidades locais a información necesaria para os efectos indicados no artigo 5 desta lei.

2. A concreción e procedemento da información que se forneza serán obxecto de desenvolvemento por orde do ministro de Economía e Facenda, logo de informe de Comisión Nacional de Administración Local. Esta orde establecerá, así mesmo, o prazo de remisión da información, que non excederá trinta días naturais contados dende a finalización do período temporal fixado para as remisións periódicas, e desde o feito que determine a variación de datos respecto da información anteriormente enviada para as remisións non periódicas.

3. A información fornecida conterá, como mínimo, os seguintes extremos en función do período considerado:

a) Polas entidades locais incluídas no número 1 do artigo 19 desta lei, información trimestral da liquidación do orzamento de ingresos e gastos ou, se for o caso, balance e conta de resultados dos suxeitos comprendidos no artigo 2.1.d) desta lei.

b) Información anual:

1. Orzamento xeral ou estados de previsión de ingresos e gastos de cada unha das entidades dos suxeitos comprendidos no artigo 2.1.d) desta lei.

2. Liquidación do orzamento de ingresos e gastos dos suxeitos comprendidos no artigo 2.1.d) desta lei.

3. Clasificación funcional do gasto.

4. Obrigas recoñecidas fronte a terceiros, vencidas, líquidas, exixibles e non satisfeitas, non imputadas ao orzamento.

5. Avais outorgados.

6. Estado de contas de tesouraría.

7. Estado da débeda.

8. Detalle das operacións sobre activos financeiros efectuadas polos suxeitos comprendidos no artigo 2.1.d) desta lei, con especial referencia ás achegas financeiras a sociedades mercantís e entidades públicas.

9. Contas anuais dos suxeitos comprendidos nos números 1.d) e 2 do artigo 2 desta lei que estean sometidos ao Plan Xeral de Contabilidade da Empresa Privada.

c) Información non periódica: Detalle de todas as unidades dependentes da entidade local incluídas no ámbito de aplicación desta lei, necesario para a formación e mantemento dun inventario actualizado polo Ministerio de Economía e Facenda.»

Vinte. Dáselle nova redacción ao artigo 22 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 22. *Corrección das situacións de incumprimento do obxectivo de estabilidade.*

1. As entidades locais que non cumprisen o obxectivo de estabilidade fixado no artigo 20 desta lei están obrigadas á aprobación polo pleno da corporación no prazo de tres meses desde a aprobación ou liquidación do orzamento ou aprobación da conta xeral en situación de desequilibrio, dun plan económico-financieiro de reequilibrio a un prazo máximo de tres anos.

Neste plan recolleranse as actividades que se realizarán e as medidas que se adoptarán en relación coa regulación, execución e xestión dos gastos

e dos ingresos, que permitan garantir o retorno a unha situación de estabilidade orzamentaria.

2. No caso das entidades locais incluídas no ámbito subxectivo definido no artigo 111 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, o plan económico-financieiro de reequilibrio será remitido para a súa aprobación ao Ministerio de Economía e Facenda, que, ademais, será o órgano responsable do seu seguimento, salvo no suposto de que a Comunidade Autónoma no territorio da cal se encontrar a entidade local teña atribuída no seu estatuto de autonomía a competencia de tutela financeira sobre as entidades locais.

Neste último suposto, o plan económico-financieiro será remitido á correspondente comunidade autónoma, a cal será a responsable da súa aprobación e seguimento. A Comunidade Autónoma concernida deberá remitir información ao Ministerio de Economía e Facenda deses plans e dos resultados do seguimento que efectúe sobre eles.

3. Os plans económico-financieiros de reequilibrio remitiranse para o seu coñecemento á Comisión Nacional de Administración Local. Daráselles a estes plans a mesma publicidade, para os efectos exclusivamente informativos, que a establecida polas leis para os orzamentos da entidade.»

Vinte e un. Dáselle nova redacción ao artigo 23 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 23. *Autorización de operacións de crédito e emisión de débeda.*

1. A autorización ás entidades locais para realizaren operacións de crédito e emisións de débeda, en cumprimento do establecido no artigo 53 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, terá en conta o cumprimento dos obxectivos de estabilidade orzamentaria.

2. As entidades locais incluídas no ámbito subxectivo definido no artigo 111 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais que, incumprindo o obxectivo de estabilidade, teñan aprobado un plan económico-financieiro de reequilibrio, deberán someter á autorización administrativa as operacións de crédito a longo prazo que pretendan concertar.

3. Así mesmo, as entidades locais mencionadas no número anterior deberán solicitar autorización para concertar calquera operación de endebedamento, con independencia do seu prazo, cando non presenten o plan económico-financieiro ou este non fose aprobado polo Ministerio de Economía e Facenda ou, se for o caso, pola comunidade autónoma correspondente.

4. As restantes entidades locais que incumpran o obxectivo de estabilidade deberán solicitar autorización para concertar operacións de crédito a longo prazo nos supostos recollidos nos números 1 e 2 do artigo 53 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, e exporán, na correspondente solicitude, as medidas de corrección do desequilibrio orzamentario aprobadas.

5. Deberán ser obxecto, en todo caso, de autorización polo Ministerio de Economía e Facenda as operacións recollidas no número 5 do artigo 53 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais antes citado.»

Vinte e dous. Dáselle nova redacción ao artigo 24 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que queda redactado nos seguintes termos:

«Artigo 24. *Central de información.*

O Ministerio de Economía e Facenda manterá unha central de datos de carácter público que provea a información sobre as operacións de crédito, a emisión de débeda ou calquera outra apelación de crédito ou asunción de riscos e as cargas financeiras delas derivadas, concertadas pola Administración xeral das entidades locais e demais suxeitos dela dependentes, a que se fai referencia no artigo 2.1.d) e 2.2 desta lei, nos termos do artigo 55 do texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2004, do 5 de marzo.»

Vinte e tres. Suprímese, e queda sen contido, a disposición transitoria única da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.

Disposición adicional. *Non asunción polo Estado de obrigas contraídas por outras administracións.*

O Estado non asumirá nin responderá dos compromisos das comunidades autónomas, das entidades locais e dos entes vinculados ou dependentes daquelas, sen prexuízo das garantías financeiras mutuas para a realización conxunta de proxectos específicos.

Disposición transitoria primeira. *Determinación transitoria dos limiares de crecemento económico a que se refire o artigo 7 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.*

Un. Nos tres exercicios orzamentarios posteriores á entrada en vigor desta lei a taxa de variación do produto interior bruto nacional real que determine o limiar de crecemento económico por baixo do cal o Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais do artigo 19.1 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, poden presentar déficit, será do 2 por cento do produto interior bruto nacional.

Dous. Así mesmo, nos tres exercicios orzamentarios posteriores á entrada en vigor desta lei a taxa de variación do produto interior bruto nacional real que determine o limiar de crecemento económico por cima do cal o Estado, as comunidades autónomas e as entidades locais do artigo 19.1 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, deben presentar superávit, será do 3 por cento do produto interior bruto nacional.

Tres. Transcorrido o período inicial a que se refiren os números anteriores, ou antes da devandita data se concorren circunstancias excepcionais que así o aconsellen, as taxas de variación fixaranse na forma establecida no artigo 7.3 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.

Disposición transitoria segunda. *Réxime dos plans de saneamento aprobados antes da entrada en vigor da lei.*

Un. Os plans económico-financeiros de saneamento das comunidades autónomas ou entidades locais do artigo 19.1 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, aprobados con anterioridade á entrada en vigor desta lei, continuarán transitoriamente en vigor polo prazo inicial para que foron aprobados.

Neste caso, as comunidades autónomas ou entidades locais poderán presentar déficit nos exercicios para os

cales, en razón da situación do ciclo económico, así se prevea ou cando este se destine a financiar incrementos de investimento en programas destinados a atender actuacións produtivas, nos termos establecidos para o efecto nos artigos 7 e 8 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria.

Os déficits autorizados ao abeiro dos devanditos preceptos son adicionais aos previstos nos plans de saneamento que continúen en vigor.

Dous. O seguimento do cumprimento e execución dos plans económico-financeiros de saneamento a que se refire o número anterior levarase a cabo en función da base de entidades que constituían o seu sector de Administracións públicas no momento en que foron aprobados.

Disposición derogatoria. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas todas as normas de igual ou inferior rango no que contradigan ou se opoñan ao disposto na presente lei.

Disposición derradeira primeira. *Habilitación normativa.*

Autorízase o Goberno para que, no prazo dun ano desde a entrada en vigor da lei, refunda nun só texto esta lei e a Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, regularizando, aclarando e harmonizando as normas refundidas entre si, así como co disposto na Lei orgánica 5/2001, do 13 de decembro, complementaria á Lei xeral de estabilidade orzamentaria, na Lei orgánica 3/2006, de reforma daquela, na Lei orgánica 8/1980, do 22 de setembro, de financiamento das comunidades autónomas, na Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria, e no texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto legislativo 2/2004, do 5 de marzo.

Disposición derradeira segunda. *Carácter básico da lei.*

Un. Esta lei, aprobada ao abeiro do disposto nos artigos 149.1.13.^a e 149.1.18.^a da Constitución, constitúe lexislación básica do Estado, salvo o disposto nos números nove, dez, once, doce, trece, catorce e quince do seu artigo único.

Dous. Así mesmo, esta lei apróbese ao abeiro das competencias que os artigos 149.1.11.^a e 149.1.14.^a da Constitución atribúen de xeito exclusivo ao Estado.

Disposición derradeira terceira. *Desenvolvemento normativo da lei.*

1. Facúltase o Consello de Ministros, no ámbito das súas competencias, para ditar cantas disposicións regulamentarias sexan necesarias para o desenvolvemento desta lei, así como para acordar as medidas necesarias para garantir a efectiva implantación dos principios establecidos nela.

2. Para facer efectivo o cumprimento do principio de transparencia, mediante orde do ministro de Economía e Facenda, logo de informe do Consello de Política Fiscal e Financeira das Comunidades Autónomas no que a estas afecte, determinaranse os datos e documentos obxecto de publicación periódica para coñecemento xeral, os prazos para a súa publicación, e o modo en que aqueles se deban publicar.

Disposición derradeira cuarta. *Regulamento de aplicación da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, ás entidades locais.*

No prazo de seis meses dende a entrada en vigor desta lei, o Goberno aprobará un regulamento de aplicación da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, ás entidades locais, que atenda ás particularidades do seu réxime de organización, funcionamento e económico-financieiro e, en particular, ao establecido no texto refundido da Lei reguladora das facendas locais, aprobado polo Real decreto lexislativo 2/2004, do 5 de marzo.

Disposición derradeira quinta. *Entrada en vigor da lei.*

Un. Esta lei entrará en vigor o 1 de xaneiro do ano seguinte ao da data da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado» e será aplicable aos orzamentos cuxa elaboración se deba iniciar a partir desa data.

Dous. Non obstante, as modificacións introducidas por esta lei no artigo 7 da Lei 18/2001, do 12 de decembro, xeral de estabilidade orzamentaria, que permiten, con carácter excepcional, aos suxeitos comprendidos nos artigos 2.1.a) e c) e 19.1 da Lei xeral de estabilidade orzamentaria, presentar déficit cando este se destine a financiar incrementos de investimento en programas destinados a atender actuacións produtivas, serán de aplicación desde a entrada en vigor desta lei.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 26 de maio de 2006.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

9294 *LEI 16/2006, do 26 de maio, pola que se regula o estatuto do membro nacional de Eurojust e as relacións con este órgano da Unión Europea. («BOE» 126, do 27-5-2006.)*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

O Tratado de Amsterdam, asinado o 2 de outubro de 1997, incorporou á Unión Europea a noción de «espazo de liberdade, seguridade e xustiza», e incluíu a cooperación xudicial como un dos elementos da construción europea. En aplicación das previsións do devandito tratado, o Consello Europeo, reunido na cidade finesa de Tampere os días 15 e 16 de outubro de 1999, estableceu un detallado programa de obxectivos e prioridades orientado á creación efectiva do referido espazo.

As novas formas de delincuencia e unha Europa cada día máis integrada, na cal se suprimen gradualmente os controis nas fronteiras entre os Estados membros,

demandan dos seus sistemas xurídicos respostas novas e á altura dos retos aos cales se enfrontan. Con este propósito, no Consello Europeo de Tampere, os xefes de Estado e de Goberno acordaron a creación «dunha unidade (Eurojust) integrada por maxistrados, fiscais ou axentes de policía de competencia equivalente», cuxa misión «consistirá en facilitar a adecuada coordinación das fiscalías nacionais e en apoiar as investigacións penais nos casos de delincuencia organizada, en particular baseándose en análises de Europol, así como en cooperar estreitamente coa rede xudicial europea, con obxecto, en particular, de simplificar a execución de comisións rogatorias».

Posteriormente, o Tratado de Niza, do 26 de febreiro de 2001, outorgou a Eurojust un apoio expreso, como un dos instrumentos destinados a favorecer a cooperación xudicial en materia penal na Unión Europea.

A creación definitiva desta unidade tivo lugar coa adopción da Decisión 2002/187/JAI do Consello, do 28 de febreiro de 2002, pola que se crea Eurojust para reforzar a loita contra as formas graves de delincuencia.

Así, Eurojust configúrase como un órgano da Unión Europea, dotado de personalidade xurídica propia, financiado con cargo ao orzamento xeral da Unión Europea, excepto no que respecta aos soldos e retribucións dos membros nacionais e dos seus asistentes, que serán por conta dos Estados membros de orixe.

De conformidade co artigo 34.2.c) do Tratado da Unión Europea, a decisión é obrigatoria en todos os seus elementos, polo que se fai necesario que os Estados membros adopten determinadas disposicións que fagan posible a aplicación efectiva das súas previsións.

Hai que sinalar tamén que no Tratado polo que se establece unha Constitución para Europa se prevé expresamente no seu artigo III-273 a función de Eurojust, consistente en apoiar e reforzar a coordinación e a cooperación entre as autoridades nacionais encargadas de investigar e perseguir a delincuencia grave que afecte dous ou máis Estados membros ou que deba perseguirse segundo criterios comúns, baseándose nas operacións efectuadas e na información proporcionada polas autoridades dos Estados membros e por Europol.

Por medio desta lei adáptase o ordenamento xurídico español ás necesidades derivadas do cumprimento das obrigas impostas pola Decisión 2002/187/JAI do Consello, ao tempo que se incorporan outras medidas complementarias, singularmente, as previstas na Decisión 2005/671/JAI do Consello, do 20 de setembro de 2005, relativa ao intercambio de información e á cooperación sobre delitos de terrorismo.

Na elaboración desta lei tiveronse en conta as recomendacións efectuadas polo Consello de Xustiza e Asuntos de Interior da Unión Europea, na súa sesión do 2 de decembro de 2004, sobre a mellor utilización de Eurojust na loita contra as formas graves de delincuencia.

Esta lei non ten por obxecto establecer unha regulación completa de Eurojust, posto que esta lle corresponde ao dereito da Unión Europea, senón ditar as disposicións necesarias para facer posible a aplicación deste último, en especial, no que respecta ao estatuto do membro nacional español de Eurojust e ás relacións das autoridades españolas co dito órgano da Unión Europea.

Ao fío da regulación derivada da Decisión 2002/187/JAI do Consello, quíxose incorporar ao noso ordenamento xurídico unha regulación mínima relativa a outros órganos ou estruturas que, en materia de cooperación xudicial, foron xurdindo nos últimos anos e que carecían de reflexo normativo no noso dereito, como é o caso das redes xudiciais europeas e da figura dos maxistrados de enlace.